

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 73. Quænam sint observanda, si quis circa peccata & Confessiones præteritas sit scrupulosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

Confessarium, sicque pergat bonâ fide: si erret, non imputabit Deus, qui non obligat ad toties recurrendum cum tanta molestia & perturbatione sui, sed unicuique dedit rationem, ex qua sibi formet dictamina agendi.

540 §. VII. Directio Confessarii est facillimum medium evadendi scrupulos, si nempe ei credat penitens; hinc si juvari optat, debet unum stabilemque sibi eligere, quem putet doctum & probum, ita ut possit & velit bene dirigere secundum Dei beneplacitum & salutem ipsius: quod si ad varios currat, eisque suas difficultates exponat, signum est pertinacis iudicii & quod velit eum tantum sequi, qui secundum ipsius caput respondebit: rectè ait S. Antonin. I. p. summæ tit. 3. c. 10. §. 10. Reg. 5. *Est igitur quinta regula, obedientia humilis imitatio, ut scilicet scrupulosus captivet intellectum suum dictis sapientum & obedientia Superiorum, quantumcumque scrupulus sibi dicet aliud.* Et quod prudenter agat sic cæcè sequendo, clarè ostendit Less. n. 78., sic enim format conscientiam, *quamvis ego, quoad me, potius iudicarem me ad hoc teneri, hoc esse peccatum &c., quia tamen meus Confessarius mihi dicit contrarium, possum & volo facere hoc, quod ille mihi dicit, & certus sum me bene facere, quia Deus vult, ut faciam, quod ille mihi dicit, cum ipse mihi sit interpret Divinae voluntatis, ita Gobat tr. 7. n. 500.*

541 Q. 73. *Quanam sint observanda, si quis circa peccata praterita & eorum confessiones sit scrupulosus. R. Seqq.*

§. I Si antehac vixit in consuetudinibus peccandi, permitti debent scrupuli aliquo tempore, ut conscientia rectè expurgetur: ante omnia autem sollicitè disponendus est ad confessionem generalem, (si hanc

hanc nunquam fecerit) per prævios actus fidei, spei, charitatis, doloris, propositi: tumque iuvandus in examine, percurrendo præcepta Decalogi, Ecclesiæ & peccata præcipua: hanc confessionem si semel fecerit, nunquam amplius permittendus est confiteri generaliter, attamen concedendum, ut ter aut quater addat, quæ adhuc incident, & de quibus nescit se rite confessum esse, tumque postea de præteritis omnino non audiendus, nec permittendus se desuper examinare, quamvis non meminerit se hoc vel illud esse confessum, quia non meminisse non est rationalis causa dubitandi, cum nec aliorum actuum sæpe meminerimus, ita *Nav. Laym. Med. Sa, Henriq. Cõn. Gob. Lohn.*

§. II. Si sciat se solitum esse retinere peccata in confessione, dandum est aliquantò longius spatium post confessionem generalem, ut peccata adhuc incidentia confiteatur, v. g. per dies quindecim, post quos etiam ipsi prohibenda est confessio & recogitatio de peccatis præteritis, quamvis enim fortè omitterentur aliqua, non est obligatio cum tanto incommodo præterita scrutandi, remissa autem sunt omnia indirectè per primam absolutionem, ita *Cõn. Lohn. & alii.* Ideoque universaliter dicit *Less.* de act. hum. q. 19, n. 80. scrupulosum non teneri quicquam repetere in confessione, nisi certus sit, se vel nunquam, vel non bene esse confessum, quamdiu autem dubitat, certus non est.

§. III. Si post adhibitam diligentiam istam adhuc non acquiescat, sed dicat se hæc & ista certò fecisse, & non esse confessum, jubeat Confessarius, ut juret se scire, quòd per hoc peccarit mortaliter, & quòd nunquam sit confessus; si timeat jurare, dimittat nec audiat, nam non est certus, sed ad summum opinatur, si sine mora juret, audiat, tum enim non est scrupulus.

§. IV.

544 §. IV. Si angatur circa præparationem ad confessiones, edoceri debet, quòd sufficiat diligentia & præparatio mediocris, qualis in negotio magni momenti ab hominibus adhibetur: quoad confessiones autem peractas declaret ei non ideo esse repetendas, quòd probabiliter fuerint invalidæ, si etiam probabile fit valuisse, uti pluribus dicitur de Sacramentis.

545 §. V. Si pro confessione ordinaria nihil peccati comperiat, non ideo turbetur, quia vel non peccavit, vel Deus ei sua lumina hinc subtrahit, ut tantò humilior reddatur, ideoque eum Confessarius vel dimittat cum cruce, vel jubeat ex priorè vita repetere unicum peccatum, quod certò sciat se antehac esse confessum.

Q. 74. Quanam regula serviant illi, qui scrupulosè angitur, ne tentationi interna consenserit.
R. Sequentes,

545 §. I. Nunquam credat se mortaliter peccasse, nisi certò sciat, imò etiam, si valde scrupulosus sit, jurare audeat se plenè advertisse malitiam gravem, & in eam plenè consensisse; hinc etiam pro conscientia non scrupulosis communiter notant Auctores, & absolutè dicunt *Bonac.* de peccatis d. 2. q. 2. p. 3. n. 19. *Sayr.* in clavi Regial. 8. c. 7 n. 6. *Regin.* l. 15. n. 76. *Herinx* de peccat. d. 7 n. 41. *Bosco* de pœnit. d. 7. f. 8. n. 104. & 107., qui timorata est conscientia, nec solet plenè advertens consentire, potest in dubio credere se non plenè consensisse, quia ex communiter contingentibus est prudens præsumptio.

547 §. II. Regula jam data valet, quamvis non adfit alia conjectura: valet autem maximè si præterea accedat unum ex his, I. Si serium animum & sæpe repetitum propositum habuerit nunquam peccandi mortaliter, aut potius moriendi; quæ enim sæpe sunt
odio